"అభిమానం"

—కవి ప్రసాద్

ఆరోజు జులై ఇరవై మూడవ తేదీ కాలేజీ రీవోపెనింగ్ ఆ రోజే ఇంటర్ ఫస్ట్‌క్లాసులో పాసయ్యాను బి.ఏ లో చేరటానికని కాలేజీకి వెళుతున్నాను టైము పదిగంటలు అవుతోంది రాఘు తన సైకిలు తీసుకున్నాడు. లేకపోతే ఇంతతొందర ఉండదు. వాడిమీద విసుక్కుంటూ నడుస్తున్నాను. ఇంతలో వెనకాల ఏవో అరుపులు, గోలవినిపించింది. వెను దిరిగి చూశాను. ఎవరో కుర్రాడు సైకిలు క్రిందపడ్డాడు. మోచేతులు, కాళ్లు ఎర్రగా, భయంకరాగా రక్తమయం అయిపోయాయి కుర్రాడు తల్లకిందులుగా పడ్డాడు. చుట్టూ మూగిన జనం సైకిలతన్ని విమర్శిస్తున్నారు. ఇంతలో క్రిందపడిన అతను లేచాడు. నేను వెనుదిరిగి నడుస్తున్నాను. అతను పిల్చాడు.

"ఏమండీ! మిమ్మల్నే"

వెనుదిరిగి చూశాను. అతను నావైపే పరుగుతో వస్తున్నాడు. అతని చేతిలో ఏదో మెరుస్తోంది. చటుక్కున జ్ఞాపకం వచ్చింది. "అదే!" భయంగా మనసు చెప్పింది. జేబులో చెయ్యిపెట్టాను. పర్సులేదు భయాందోళనలతో మనస్సు వికలమై కొయ్యబారిపోయాను. ఇంతలో అతను నన్ను సమీపించాడు.

"ఇదిగో! మీ పర్సును తీసికోండి" అప్రయత్నంగా చేయిజాచాను. నాచేతిలో పర్సుపెట్టాడు. "థాంక్సు" చెప్పడం గూడ మరచి పర్సు తెరచి చూశాను. యథాతథంగా ఉంది. నా పిచ్చిగాని డబ్బుతీసినవాడు పర్సు ఎట్లా ఇస్తాడు. కొంచెంసిగ్గుపడి అతనివైపు జూచాను. అతను చిన్నబోయినట్లున్నాడు. మర్యాద మరచినందుకు సిగ్గుపడి.

"థాంక్స్" అన్నాను.

"నో మెన్షన్" అన్నాడు.

ఆదిరిపడ్డాను ఇంత దీనస్థితిలోఉన్న ఇతను ఇంగ్లీషు మాట్లాడుతున్నాడు. అతనిసంగతి తెల్సుకోవాలనుకున్నాను ఇవాళ కాకపోతే రేపు కాలేజీకి వెళ్ళవచ్చుననుకున్నాను. తెలిసిన డాక్టరు దగ్గరకు తీసికెళ్ళి కట్టు కట్టించాను అతను చాలా మొహమాటపడ్డాడు. అతనివైపు చూచాను. విశాలమైనకళ్ళు చిన్ననుదురు, ఎర్రగా బొద్దుగాయున్నాడు. కాని సరియైన డ్రస్సు లేదు. వెంటనే రెడీమేడ్ షాప్‌కు తీసికెళ్ళి డ్రస్సుతీయించాను అతను నిశ్చేష్టుడై చూస్తున్నాడు. అతని కళ్ళల్లో నీళ్ళునిండినాయి.

"నా డ్యూటీ నేను చేశాను ఇంత భారవానికి, ఆదరానికి అర్హుణ్ణి కానేమో?"

"లేదు మిష్టర్..." అర్ధోక్తిలో ఆపాను.

"చంద్రశేఖర్" అన్నాడు.

"ఎస్. మిష్టర్ చంద్రం నీవు చేసిన పనికి ఇది ప్రతిఫలంకాదు. నా అభిమానమే దీనికి కారణం. అభ్యంతరం పెట్టవద్దు" అన్నాను.

అతను చాల కృతజ్ఞతతో నావైపు చూశాడు నేను చాలసంతృప్తిపడ్డాను. అతన్ని ఇంటికి తీసికెళ్ళి నాన్నగారికి పరిచయం చేశాను. నాన్నగారు చాల సంతోషపడ్డారు. చంద్రశేఖర్ వృత్తాంతమంతా సానుభూతితో అర్థం చేసికొన్నారు

చంద్రంకు చిన్నప్పుడే తల్లి దండ్రులు మరణించారు మేనమామ ఇంట్లోఉండి చదువుకున్నాడు క్రిందటి సంవత్సరమే ఇంటర్ పాసయ్యాడు. చాల అభిమానవంతుడు. క్లెవర్ హెడ్. కాని మేనమామఅంతగా ఆర్థికస్థితిగలవాడు కాకపోవటంచేత ప్రస్తుతం ఉద్యోగాన్వేషణలోఉన్నాడు అతని పరిస్థితి చూచి నాకు జాలికలిగింది మాది సంపన్న కుటుంబము నేనొక్కణ్ణి దానికి వారసుణ్ణి మా పెదనాన్న కూతురు శారద తల్లి మరణించి చినప్పటినుంచి మా ఇంట్లోనే పెరిగింది. ఇంతకంటె మా కుటుంబము పెద్దదికాదు. మా నాన్న గారి అనుమతి [illegible] కాలేజీలో చేర్చ [illegible] ఒప్పుకోలేదు, కాని నేనే [illegible] చేశాను.

ఇద్దరం బి. ఏ. చదువు ప్రారంభించాం. క్రమంగా కాలగర్భంలో మూడేండ్ల గడిచాయి, శెలవల్లో నా కొక ఆలోచనకలిగింది నాన్నగారి దగ్గరకు వెళ్లాను. ఆయన ఏదో చదువుకుంటున్నారు.

"నాన్నగారూ!" పిలిచాను.

"ఏమిటొరే ఇట్లా వచ్చావ్!" అన్నారు.

"ఏంలేదు నాన్నగారూ! నా కొక ఆలోచనఉంది"

"ఏమిటది?" ప్రశ్నించారు.

[తరువాయి 15 వ పుట]

[5 వ పుట నుండి]

"అదే! శారద వివాహం......" మెల్లగా అన్నాను.

"......చంద్రానికిచ్చి చేద్దామనే గా" అన్నారు. నేనుఆశ్చర్యపోయాను. ఈసంగతిని గ్రహించిన నాన్నగార్ని మనసులోనే అభినందించాను.

"శుభస్యశీఘ్రం" అన్నారు.

కాని చంద్రం ఒప్పుకోలేదు.

"ఇప్పటికే మీరు నా గురించి చాల శ్రమపడ్డారు ఇంకా మీ ఋణం పెంచు కోమంటారా! ఏదేని ఉద్యోగం దొరికితే కొంతలో కొంతఋణం తీర్చుకుంటాను. నన్ను ఇబ్బంది పెట్టకండి" అన్నాడు.

"చంద్రం! నువ్వు నన్ను ఇంతే అర్థంచేసికొన్నావు నాకు చాల బాధగా ఉంది.? కలకాలం మనస్నేహం ఇట్లాగే నిలవాలనిబంధుత్వంలోకి మార్చమంటు న్నాను నా మాట తోసివేయవను కున్నాను. నీవు తప్పక ఒప్పుకో మన్నాను.

"చివరకుఅంగీకరించాడు"చంద్రం.

వివాహం జరిగిపోయింది. చంద్రం బి. ఏ. ఫస్టు క్లాసులో పాసయ్యాడు. ఐ ఏ ఎస్. కు అప్లికేషన్ పడేశాడు. సెలక్టయినవెంటనే భార్యను తీసికొని వెళ్ళిపోయాడు. చంద్రం వెళ్ళిపోయిన తర్వాత—

కాలగర్భంలో పదేపదే తిరుగుతూ మాసాలుగడిచాయి. ఒకసారి నేను పని మీద వెళ్ళుతూ వాళ్ళింటికి వెళ్ళాను. చంద్రం ఇంట్లోలేడు

శారదా! కేకేశాను. ఎవరూ పలక లేదు. లోపలికి ప్రవేశించాను. ఎదురుగా చూచినా దృశ్యం నన్ను నిశ్చేష్టుణ్ణి చేసింది. శారద నెమ్మదిగా ఏడుస్తోంది.

"శారదా!" ఆందోళనగాపిలిచాను.

"అన్నయ్యా!" అంటూ నన్ను పెన వేసుకొని పోయింది.

"చెల్లా యీ! ఏమిటమ్మా ఇది" ఓదారుస్తూ అడిగాను.

"నాకీ పెళ్ళి ఎందుకు చేశా వన్నయ్యా!" వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ అంది.

"ఏమమ్మా! ఏమయింది" ఆదుర్దాగా అడిగాను.

"ఏమని చెప్పనన్నయ్యా!" ఏడు స్తూంది." అభిమానంలేని భర్తతో ఎలా కాపురంచెయ్యనన్నయ్యా!ఒక్కనాడూ ప్రేమతోపిలువరు. అక్కడనే ర్చుకోరు ఇప్పటికి పది నెలలయింది, ఒక్కనాడు గూడా నన్ను ప్రేమగా పిలువలేద న్నయ్యా! అనురాగంలేని భర్తతో కాపురం చెయ్యటం కన్నా......" చెల్లాయి నోరుమూశాను. నేనేం తప్పుచేశాను. చంద్రానికి శారదంటే ఇష్టంలేదా? అదిగ్రహించక నేను తప్పు చేశానా?" అనేక సందేహాలతో మనస్సు సతమతమౌతోంది చెల్లాయిని ఓదార్చి ఆందోళనా పూరితమైన మనస్సుతో పార్కుకు బయలుదేరాను.

"అక్కడే ఉన్నాడు చంద్రం" నన్ను చూశాడు. నేనూ చూశాను. అతని దగ్గరికుపోయాను.

"ఏరా! ఎప్పుడు వచ్చావు. ఇంటి దగ్గరకు వెళ్ళావా! అంతా క్షేమమేనా" అడిగాడు.

"ఇంటి దగ్గర్నుంచే వస్తున్నాను. చూడకూడనిదే చూసి వస్తు న్నాను" బాధగాఅన్నాను.

"ఏమిటది!" ఆందోళనగా ప్రశ్నిం చాడు. "శారద దుఃఖానికికారణం!" ప్రశ్నించాను.

"నాకు తెలియదురా! నేను చాల సార్లు అడిగాను కాని నాకు చెప్పలేదు" అన్నాడు.

"నాకు తెలుసు చెప్పమంటావా!" అన్నాను.

"ఏమిటది?" ఆదుర్దాగా అడిగాడు.

"నువ్వు శారదను అనురాగంగానే చూస్తున్నావా?"

"మీకుటుంబంలో ఎవరన్నా నాకు గౌరవమే" అన్నాడు, "చంద్రం! కావల్సింది అభిమానం గాని గౌరవం కాదు. భార్యమీద ఉండవలసింది ప్రేమ అంతే కాని గౌరవంకాదు. శారదను ఎక్కువగా సుఖపెడ్తావని నీకు వివా హంచేశాను కాని ఆమెపై అనురాగం చూపలేకపోయావు. పంలాభం! ఇప్పటి కైన మించిపోయిందిలేదు. అభిమా నంతో శారదను ఆదరించు"అన్నా.

చంద్రం కన్నీళ్ళు కార్చాడు.

"తప్పకుండా! నీ సలహా ప్రకారం చేస్తావా" అన్నాడు.

నా మనస్సంతా సంతోషంతో నిండి పోయింది.

★

నెర్వాటాన్

అయుర్వేద రసాయన యోగము.

బలమును, రక్తవృద్ధిని కలిగించును జీర్ణశక్తిని పెంపొందించును.

220 మి.లి. సీసా రు. 6-75

అయుర్వేదములో రక్తపోటు గుండెదడ, ధాతునష్టము మొదలగువాటికి మంచి ఔషధములు గలవు. వివర ములు తెలిపినవారికి సలహాలు ఇవ్వగలము.

ఇండియన్ మెడిసన్ హౌస్
విజయవాడ-2